

Kauppias Aleksanteri Törhönen kuollut. Aleksanteri Törhösen muistolle.

Repolan huomattavimmista johtomiehistä kuoli Nurmeksessa viime lokakuun 27 päivänä maanviljelijä ja kauppias Aleksanteri Törhönen. Hän oli syntynyt Repolassa joulukuun 6 p:nä 1857 ollen siis kuollessaan yli 90 vuoden ikäinen.

Hänen elämäkerrastaan mainittakoon seuraavaa. Sotapalveluksensa Törhönen suoritti komppanian kirjuriina Turkin sodan aikana. Hän meni naimisiin naapurin kunnan Porajärven Klyssinvaarasta kotoisin olevan Ulla Maanisen kanssa. Törhönen harjoitti maanviljelystä ja kauppaa kauniissa talossaan Repolan kirkonkylässä. Hän joutui moniin luottamustehtäviin. Yli 40 vuotta hän oli Repolan kirkon isännöitsijänä. Niinikään hän oli yli 20 vuotta Repolan kansakoulun valvojana. Vuosina 1882—85 toimitettiin Repolassa ensimmäinen maanjako. Tällöin maanviljelijä Törhönen valvoi ja huolehdi menestyksellä talonpoikien eduista. Samoin hänen asiantuntemustaan käytettiin hyväksi ennen tsaarivallan kukistumista, jolloin Aunuksen talonpojille jaettiin ja vahvistettiin huomattavan suuret maa- ja metsätilat täysillä omistusoikeuksilla.

Laajempiinkin luottamustehtäviin Aleksanteri Törhönen joutui tultuaan valituksi vv. 1905—1908 Pöyhösen semstvon jäseneksi.

Törhösen koti oli kuuluisa vieraanvaraisuudestaan. Tämä vieraanvaraisuushan oli ominaista kaikkialla Karjalassa, mutta kun Törhösen koti, johon kuului kaksi rinnakaista asuinrakennusta, oli kaukaisempienkin vieraiden pysähdyspaikka, tuli talo sitäkin kuuluisammaksi. Niinpä kerran saapui Törhöseen vieras aina kaukaisesta Odessasta asti. Tämä Odessa-lehden toimittaja sitten kirjoitti lehteensä kauniin kirjoituksen Törhösestä. Samoin monen monet suomalaiset, niiden mukana useat runojen kerääjät, muistavat Aleksanteri Törhösen vieraanvaraista kotia.

V. 1921 siirtyi Aleksanteri Törhönen toisten mukana Tarton rauhansopimuksen mukaisesti Suomen rajojen sisäpuolelle. Täällä hän eli Nurmeksessa läheisten omaistensa luona kuolinhetkeen asti.

Aleksanteri Törhönen oli sydämeltään kokonaan karjalainen. Hän ikävöi kuolemaansa asti syntymäseutuaan ja oli rakkaiden muistojensa innoittamana

Sinä, Setä Aleksanteri, olet nyt poissa. Olet pääsyt ansaittuun lepoon työntäyteisen elämäsi päätteenä, kuten kaikkien meidänkin kerran on tehtävä.

Sinä olit mies, jonka työtä emme voi inhimillisesti mitata, vaan on tyydyttävä eräisiin toteamuksiin. Olit maanviljelijä, kauppias, kunnallismies, kalastaja. Sinun ovesi olivat avoinna niin köyhille kuin rikkaille ja olit aina valmis hymysuin vieraasi vastaan ottamaan ja tarpeen olevia avustamaan.

Tuskin oli monta ihmistä syntymäpitäjässäsi, joita et tavalla tai toisella joutunut auttamaan ja monia hyvin huomattavasti, mutta siitä huolimatta sinuakin moitittiin siitä, että olit korkeammalla taloudellisella ja henkisellä tasolla ja siitäkin, että olit valmis palvelemaan kanssaveljiäsi.

Kun vapaamat tuulet puhalsivat maailmassa, jouduin paljon työskentelemään kanssasi, jolloin monet alussa aprikoivat, miten Setä Aleksanteri suhtautuu uusiin oloihin, mutta pian huomattiin, että olit yksi meistä, valmis ajamaan sen ajan vaatimia uudistuksia ja neuvoillasi opastamaan nuorempia.

Kun parhaan ikäsi jouduit toimimaan pitäjäsi kirkon isäntänä, niin tällä ajalla kirkossamme oli sekä hyviä että huonoja sielunhoitajia, mutta Sinä olit aina sama, olit valmis heitä opastamaan ja ohjaamaan. Sinut aina löysi omalta paikaltasi kirkossa pöytäsi äärestä velvollisuuttasi täyttämässä.

Sinä olit varannut viimeisen leposijasi kirkon viereen vanhempiesi rinnalle. Kohtalo kuitenkin määräsi toisin ja varmasti se oli elämäsi loppu ajalla suuri suru, kun et päässyt kotikirkon kelloja kuuntelemaan levätessäsi varaamassasi kotikummissa.

Meille tänne jääneille on lohtullista tietää, että sinä olet hyvän osan valinnut, leiviskäsi oikein käytänyt ja rauhan saavuttanut. Nyt olet siellä, missä ei ole kipuja eikä suruja, vaan iankaikkinen elämä.

P. Kyöttinen.

Karjalan Sivistysseura ja Karjalan Heimon toimitus esittävät kaikille seuran jäsenille ja tukijoilleen sekä lehden lukijoille ja avustajille parhaat kiitoksensa toivottaen

HYVÄÄ JOULUA

JA SIUNAUSRIKASTA

UUTTA VUOTTA!

elämänsä viime hetkiin asti. Hän sai leposijansa heimomaansa mullissa. Aleksanteri Törhönen jätti itsestensä kauniin ja velvoittavan muiston.

W. K.